

OPĆI UVJETI ZA OSIGURANJE IMOVINE

UVODNE NAPOMENE

Ovi se Opći uvjeti primjenjuju na osiguranje imovine, osim na one vrste osiguranja imovine u kojima se izričito isključuje njihova primjena.

U ovim Općim uvjetima znači:

“Osiguratelj” – Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d. s kojim je sklopljen ugovor o osiguranju,

“Ugovaratelj osiguranja”- osoba koja s osigurateljem sklapa ugovor o osiguranju,

“Osigurani”- osoba čija je imovina osigurana i kojoj pripadaju prava iz osiguranja,

“Premija” - iznos koji se udružuje i plaća za osiguranje po ugovoru o osiguranju,

“Svoja osiguranja”- iznos na koji je imovina odnosno imovinski interes osiguran, ako iz sadržaja ugovora o osiguranju ne proizlazi što drugo,

“Potvrda o pokriću” – potvrda koja privremeno zamjenjuje policu,

“Polica” – isprava o ugovoru o osiguranju

„Osigurani slučaj” – ostvareni događaj na osiguranoj stvari. On mora biti budući, neizvjestan i nezavisan od isključive volje ugovaratelja i osiguranika.

I. OPĆE ODREDBE

Sklopanje ugovora o osiguranju

Članak 1

(1) Ugovor o osiguranju imovine može sklopiti svaka osoba ili se može sklopiti u korist svake osobe koja ima opravdani interes na predmetu osiguranja.

(2) Ugovor o osiguranju sklopljen je kad je ponuda o osiguranju prihvaćena.

(3) O sklopljenom ugovoru o osiguranju osiguratelj je obvezan bez odgađanja ugovaratelju osiguranja predati uredno sastavljenu policu osiguranja ili neku drugu ispravu o osiguranju (list pokrića i sl.). (4) Usmena ponuda dana osiguratelju za sklapanje ugovora o osiguranju ne obvezuje ni ponuditelja ni osiguratelja.

(5) Pisana ponuda učinjena osiguratelju za sklapanje ugovora o osiguranju veže ponuditelja, ako on nije odredio kraći rok, za vrijeme od osam dana otkad je ponuda prispjela osiguratelju.

(6) Ako osiguratelj u tom roku ne odbije ponudu koja ne odstupa od njegovih uvjeta za osiguranje, smatrat će se da je prihvatio ponudu i da je ugovor sklopljen.

(7) U tom slučaju ugovor se smatra sklopljenim kad je ponuda prispjela osiguratelju.

Ako osiguratelj povodom primljene ponude zatraži kakvu dopunu ili izmjenu, kao dan primitka ponude smatrat će se dana kad osiguratelj primi traženu ponudu ili izmjenu, odnosno kad bude izvješten o prihvaćanju njegovih uvjeta.

(8) Odredbe iz st.(5) ovog članka primjenjuju se i kad se mijenja postojeći ugovor o osiguranju.

(Članak 925 Zakona o obveznim odnosima)

Polica i druge isprave o osiguranju

Članak 2.

(1) U polici moraju biti navedeni: ugovorne strane, osigurana osoba, odnosno osigurana stvar ili drugi predmet osiguranja, rizik obuhvaćen osiguranjem, trajanje osiguranja i vrijeme pokrića, iznos osiguranja ili da je osiguranje neograničeno, premija ili doprinos (ulog) i nadnevak izdavanja police.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, u polici osiguranja osoba moraju biti i potpisi ugovornih strana.

(3) Polica osiguranja može biti privremeno zamijenjena listom pokrića ili drugom ispravom o osiguranju u koju se unose bitni sastojci ugovora.

(4) Osiguratelj je dužan upozoriti ugovaratelja osiguranja da su opći i/ili posebni uvjeti osiguranja sastavni dio ugovora i predati mu njihov tekst, ako ti uvjeti nisu već otisnuti na polici.

(5) Ispunjenje obveze iz stavka 4. ovoga članka mora biti navedeno na polici.

(6) U slučaju neslaganja neke odredbe općih ili posebnih uvjeta i neke odredbe police primijenit će se odredba police; u slučaju neslaganja neke tiskane i strojem pisane odredbe primijenit će se pisana odredba, a u slučaju neslaganja ovih s rukopisnom odredbom, primijenit će se rukopisna odredba.

(7) Prema sporazumu ugovornih strana polica može glasiti na ime određene osobe, po naredbi, na donositelja ili za račun koga se to

tiče.

(Članak 926 Zakona o obveznim odnosima)

Sklopanje ugovora u ime drugog bez ovlaštenja

Članak 3.

(1) Tko sklopi ugovor o osiguranju u ime drugog bez njegova ovlaštenja, odgovara osiguratelju za obveze sve dok ga onaj u čije je ime ugovor sklopljen ne odobri.

(2) Zainteresirani može odobriti ugovor i nakon što se dogodio osigurani slučaj.

(3) Ako je odobrenje odbijeno, ugovaratelj osiguranja dužuje premiju za razdoblje do dana obavijesti o odbijanju odobrenja.

(4) Ali ne odgovara za obveze iz osiguranja poslovođa bez naloga koji je obavijestio osiguratelja da istupa bez ovlaštenja u ime i za račun drugog.

(Članak 928 Zakona o obveznim odnosima)

Osiguranje za tuđi račun ili za račun koga se tiče

Članak 4.

(1) U slučaju osiguranja za tuđi račun ili za račun koga se tiče, obvezu plaćanja premije i ostale obveze iz ugovora dužan je ispuniti ugovaratelj osiguranja, ali on ne može ostvariti prava iz osiguranja, čak i kad drži policu, bez pristanka osobe čiji je interes osiguran i kojoj ona pripadaju.

(2) Ugovaratelj osiguranja nije dužan predati policu zainteresiranoj osobi dok mu ne budu naknadene premije što ih je uplatio osiguratelju, a i troškovi ugovora.

(3) Ugovaratelj osiguranja ima pravo prvenstvene naplate ovih tražbina iz dugovane naknade, a i pravo zahtijevati njihovu isplatu neposredno od osiguratelja.

(4) Osiguratelj može isticati svakom korisniku osiguranja za tuđi račun sve prigovore koje na temelju ugovora ima pravo prema ugovaratelju osiguranja.

(Članak 929 Zakona o obveznim odnosima)

Trajanje ugovora o osiguranju

Članak 5.

Ugovor o osiguranju može se sklopiti:

1) s određenim rokom trajanja,

2) s neodređenim rokom trajanja, koji se nastavlja iz godine u godinu.

Osigurani slučaj

Članak 6.

(1) Osigurani slučaj je događaj prouzročeni osiguranim rizikom.

(2) Rizik koji je obuhvaćen osiguranjem (osigurani rizik) mora biti budući, neizvjestan i nezavisan od isključive volje ugovaratelja osiguranja ili osiguranika.

(Članak 922.stavak 1 i 2 Zakona o obveznim odnosima)

Smatra se da je u osiguranju stvari nastao osigurani slučaj onog trenutka kada se jedna od osiguranih opasnosti iznenada i neočekivano počela ostvarivati na osiguranom predmetu i oštećivati ga odnosno ostvarivati šteta.

Smatra se da je u osiguranju životinja nastupio osigurani slučaj onog trenutka, kad je kod osigurane životinje nastupilo uginuće, izvršeno prisilno ubijanje ili ugibanje, odnosno kad je životinja prodana po prethodnom odobrenju osiguratelja ovlaštenom otkupljivaču radi prisilnog klanja ili prisilnog ubijanja, kao posljedice osigurane opasnosti.

Kod osiguranja zdravstvene zaštite životinja smatra se da je osigurani slučaj nastao onog trenutka kad je životinja oboljela, odnosno u vrijeme izvršenja ugovorene zdravstvene usluge.

(3) Ugovor o osiguranju je ništetan, ako je u trenutku njegova sklapanja već nastao osigurani slučaj, ili je taj bio u nastupanju, ili je bilo izvjesno da će nastupiti, ili je već tada bila prestala mogućnost da on nastane.

(4) Ali ako je ugovoreno da će osiguranjem biti obuhvaćeno određeno razdoblje koje prethodi sklapanju ugovora , ugovor će biti ništetan samo , ako je u trenutku njegova sklapanja zainteresiranoj strani bilo poznato da se osigurani slučaj već dogodio, odnosno da je već tada bila otpala mogućnost da se on dogodi.

(Članak 922.stavak 3 i 4 Zakona o obveznim odnosima)

Svrha osiguranja imovine

Članak 7.

(1) Osiguranjem imovine osigurava se naknada za štetu koja bi se dogodila u imovini osiguranika zbog nastupanja osiguranog slučaja.

(2) Iznos osigurnine ne može biti veći od štete koju je osiguranik pretrpio nastupanjem osiguranog slučaja.

(3) Pravovaljane su odredbe ugovora kojima se naknada ograničuje na manji iznos od iznosa štete

(4) Ako se u tijeku istog razdoblja osiguranja ostvari više osiguranih slučajeva jedan za drugim (uzastopne štete), osigurnina za svaki od njih određuje se i isplaćuje u potpunosti s obzirom na cijeli iznos osiguranja, bez njegovog umanjavanja za iznos prije isplaćenih naknada u tom razdoblju.

(Članak 949 stavak 1, 2, 4 i 6 Zakona o obveznim odnosima)

U slučaju uništenja stvar (totalna šteta) ili kada se stvari po ugovoru o osiguranju smatraju uništenima, osiguranje prestaje za uništenu stvar.

Izmjena uvjeta osiguranja i premijskog sustava

Članak 8.

(1) Ako osiguratelj izmijeni uvjete osiguranja, ili premijski sustav, dužan je o tome pismeno ili na neki drugi pogodan način izvijestiti ugovaratelja osiguranja najkasnije šezdeset dana prije isteka tekuće godine osiguranja.

(2) Ugovaratelj osiguranja ima pravo otkazati ugovor o osiguranju u roku od šezdeset od dana primitka izvješća. U tom slučaju ugovor o osiguranju prestaje istekom tekuće godine osiguranja.

(3) Ako ugovaratelj osiguranja ne otkáže ugovor o osiguranju u roku iz stavka (2) ovog članka, ugovor o osiguranju se početkom slijedećeg razdoblja osiguranja mijenja u skladu s izvršenim promjenama u uvjetima osiguranja, odnosno cjeniku premija.

II. OBVEZA OSIGURANIKA, ODNOSNO UGOVARATELJA OSIGURANJA

Dužnost prijavljivanja

Članak 9.

Ugovaratelj osiguranja dužan je prijaviti osiguratelju prilikom sklapanja ugovora sve okolnosti koje su značajne za ocjenu rizika, a koje su mu poznate ili mu nisu mogle ostati nepoznate.

(Članak 931 Zakona o obveznim odnosima)

Namjerna netočna prijava ili prešućivanje

Članak 10.

(1) Ako je ugovaratelj osiguranja namjerno učinio netočnu prijavu ili namjerno prešutio neku okolnost takve naravi da osiguratelj ne bi sklopio ugovor da je znao za pravo stanje stvari, osiguratelj može zahtijevati poništenje ugovora.

(2) U slučaju poništenja ugovora iz razloga navedenih u stavku 1. ovog članka osiguratelj ima pravo zadržati i naplatiti premije za razdoblje od dana podnošenja zahtjeva za poništaj ugovora, ali je u obvezi plaćanja osigurnine, ako do tog dana nastupi osigurani slučaj.

(3) Osigurateljstvo pravo da zahtijeva poništaj ugovora o osiguranju prestaje, ako on u roku od tri mjeseca od dana saznanja za netočnost prijave ili za prešućivanje ne izjavi ugovaratelju osiguranja da se namjerava koristiti tim pravom.

(4) Ako je osiguranjem obuhvaćeno više predmeta osiguranja, ugovor ostaje na snazi za one predmete osiguranja na koje se ne odnosi namjerna dana netočna prijava ili prešućena okolnost ugovaratelja osiguranja.

(Članak 932. st. 1, 2, 3 i 4 Zakona o obveznim odnosima)

Nenamjerna netočnost ili nepotpuna prijava

Članak 11.

(1) Ako je ugovaratelj osiguranja učinio netočnu prijavu ili je propustio dati dužnu obavijest, a to nije učinio namjerno, osiguratelj može, po svom izboru, u roku od mjesec dana od saznanja za netočnost ili nepotpunost prijave izjaviti da raskida ugovor ili predložiti povećanje premije razmjerno povećanom riziku.

(2) Ugovor u tom slučaju prestaje nakon isteka četrnaest dana otkad je osiguratelj svoju izjavu o raskidu priopćio ugovaratelju osiguranja, a u slučaju osigurateljstva prijedloga da se premija poveća, raskid nastupa po samom zakonu ako ugovaratelj osiguranja ne prihvati prijedlog u roku od četrnaest dana otkad ga je primio.

(3) U slučaju raskida osiguratelj je dužan vratiti dio premije koji

otpada na vrijeme do kraja razdoblja osiguranja.

(4) Ako se osigurani slučaj dogodio prije nego je utvrđena netočnost ili nepotpunost prijave ili nakon toga, ali prije raskida ugovora, odnosno prije postizanja sporazuma o povećanju premije, naknada se smanjuje u razmjeru između stope plaćenih premija i stope premija koje bi trebalo platiti prema stvarnom riziku.

(Članak 933. st. 1, 2, i 3 Zakona o obveznim odnosima)

Proširenje primjene prethodnih odredaba

Članak 12.

Odredbe o posljedicama namjerno ili nenamjerno netočne prijave ili prešućivanje okolnosti značajnih za ocjenu rizika primjenjuju se i u slučajevima osiguranja sklopljenih u ime i za račun drugog, ili u korist trećega, ili za tuđi račun, ili za račun koga se tiče, ako su te osobe znale za netočnost prijave ili prešućivanje okolnosti značajnih za ocjenu rizika.

(Članak 934 Zakona o obveznim odnosima)

Slučajevi u kojima se osiguratelj ne može pozivati na netočnost ili nepotpunost prijave

Članak 13.

(1) Osiguratelj kome su u trenutku sklapanja ugovora bile poznate ili mu nisu mogle ostati nepoznate okolnosti koje su značajne za ocjenu rizika, a koje je ugovaratelj osiguranja netočno prijavio ili prešutio, ne može se pozivati na netočnost prijave ili prešućivanje.

(2) Isto vrijedi i u slučaju kad je osiguratelj saznao za te okolnosti za trajanja osiguranja, a nije se koristio zakonskim ovlaštenjima.

(Članak 935 Zakona o obveznim odnosima)

Dužnost plaćanja i primanja premije

Članak 14.

(1) Ugovaratelj osiguranja dužan je platiti premiju osiguranja, ali je osiguratelj dužan primiti isplatu premije od svake osobe koja ima pravni interes da ona bude plaćena.

(2) Premija se plaća u ugovorenim rokovima, a ako je treba platiti odjednom, onda se plaća prilikom sklapanja ugovora

(3) Mjesto plaćanja premije je mjesto u kojem ugovaratelj osiguranja ima svoje sjedište, prebivalište, ako ugovorom nije određeno neko drugo mjesto.

(4) Na iznos premije koja se plaća u ugovorenim rokovima može se obračunati i naplatiti ugovorena kamata.

(5) Ako ugovaratelj osiguranja ne plati premiju u ugovorenom roku, osiguratelj može osim glavnice obračunati i zateznu kamatu.

(Članak 936 stavak 1. 2. i 3. Zakona o obveznim odnosima)

Posljedice neplaćanja premije

Članak 15.

1) Ako je ugovoreno da se premija plaća prilikom sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati osigurninu određenu ugovorom počinje idućeg dana od dana uplate premije.

(2) Ako je ugovoreno da se premija plaća nakon sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati osigurninu određenu ugovorom počinje od dana određenog u ugovoru kao dana početka osiguranja.

(3) Ali ako ugovaratelj osiguranja premiju koja je dospjela nakon sklapanja ugovora ne plati do dospelosti, ni to učini koja druga zainteresirana osoba, ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu nakon isteka roka od trideset dana otkad je ugovaratelju osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obavješću o dospelosti premije, ali s tim da taj rok ne može isteći prije nego što protekne trideset dana od dospelosti premije.

(4) Ugovorne strane mogu ugovoriti da će se dostava pisma s obavješću o dospelosti premije iz stavka 3. ovoga članka izvršiti putem usluge elektroničke preporučene dostave koju obavlja kvalificirani pružatelj usluga povjerenja sukladno Uredbi (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28. 8. 2014.) te sukladno zakonu kojim se osigurava provedba predmetne Uredbe.

(5) U svakom slučaju ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu ako premija ne bude plaćena u roku od godine dana od dospelosti.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na osiguranje života i osiguranje od nesretnog slučaja.

(Članak 937 Zakona o obveznim odnosima)

Povećanje rizika Članak 16.

- (1) Ugovaratelj osiguranja dužan je, kad je u pitanju osiguranje imovine, obavijestiti osiguratelja o svakoj promjeni okolnosti koja može biti značajna za ocjenu rizika, a kad je u pitanju osiguranje osoba, onda samo ako je rizik povećan zbog toga što je osigurana osoba promijenila zanimanje ili djelatnost koju obavlja.
- (2) On je dužan bez odgađanja pisano obavijestiti osiguratelja o povećanju rizika ako je rizik povećan nekim njegovim postupkom, a ako se povećanje rizika dogodilo bez njegova sudjelovanja, dužan ga je pisano obavijestiti u roku od četrnaest dana otkad je za to saznao ili mogao saznati.
- (3) Ako je povećanje rizika toliko da osiguratelj ne bi sklopio ugovor da je takvo stanje postojalo u trenutku njegova sklapanja, on može raskinuti ugovor.
- (4) Ali ako je povećanje rizika toliko da bi osiguratelj sklopio ugovor samo uz veću premiju da je takvo stanje postojalo u trenutku sklapanja ugovora, on može ugovaratelju osiguranja predložiti veću premiju.
- (5) Ako ugovaratelj osiguranja ne pristane na veću premiju u roku od četrnaest dana od primitka prijedloga veće premije, ugovor prestaje po samom zakonu.
- (6) Ali ugovor ostaje na snazi i osiguratelj se više ne može koristiti ovlaštenjima da predloži ugovaratelju osiguranja veću premiju ili da raskine ugovor, ako ne iskoristi ta ovlaštenja u roku od mjesec dana otkad je na bilo koji način doznao za povećanje rizika, ili ako još prije isteka toga roka na neki način pokaže da pristaje na produljenje ugovora (ako primi premiju, isplati osigurninu za osigurani slučaj koji se dogodio nakon toga povećanja i sl.).
(Članak 938 Zakona o obveznim odnosima)

Kada se osigurani slučaj dogodi u međuvremenu Članak 17.

Ako se osigurani slučaj dogodi prije nego što je osiguratelj obaviješten o povećanju rizika ili nakon što je obaviješten o povećanju rizika, ali prije nego što je ugovor raskinuo ili postigao sporazum s ugovarateljem osiguranja o povećanju premije, osigurnina se smanjuje u razmjeru između plaćenih premija i premija koje bi trebalo platiti prema povećanom riziku.
(Članak 939 Zakona o obveznim odnosima)

Smanjenje rizika Članak 18.

- (1) U slučaju kad se nakon sklapanja ugovora o osiguranju dogodio smanjenje rizika, ugovaratelj osiguranja ima pravo zahtijevati odgovarajuće smanjenje premije, računajući od dana kad je o smanjenju pisano obavijestio osiguratelja.
- (2) Ako osiguratelj u roku od četrnaest dana od primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka ne dostavi ugovaratelju osiguranja pisanu suglasnost na dostavljeni zahtjev, ugovaratelj osiguranja može raskinuti ugovor.
(Članak 940 Zakona o obveznim odnosima)

Sprječavanje osiguranog slučaja i spašavanje Članak 19.

- (1) Osiguranik je dužan poduzeti propisane, ugovorene i sve ostale razborite mjere potrebne da spriječi nastanak osiguranog slučaja, a ako osigurani slučaj nastupi, dužan je poduzeti što je razborito i u njegovoj moći da se ograniče njegove štetne posljedice.
- (2) Osiguratelj je dužan naknaditi troškove, gubitke, a i druge štete prouzročene pokušajem da se otkloni neposredna opasnost nastupanja osiguranog slučaja, te pokušajem da se ograniče njegove štetne posljedice, pa i onda ako su ti pokušaji ostali bez uspjeha, pod pretpostavkom da je postupljeno u skladu s odredbom stavka 1. ovog članka ili po nalogu, odnosno uz suglasnost osiguratelja.
- (3) Osiguratelj je dužan dati naknadu iz stavka 2. ovog članka čak i ako ona zajedno s naknadom štete od osiguranog slučaja prelazi iznos osiguranja.
- (4) Ako osiguranik ne ispuní svoju obvezu sprječavanja osiguranog slučaja ili obvezu spašavanja, a za to nema opravdanja, obveza osiguratelja smanjuje se za onoliko za koliko je nastala šteta veća zbog tog neispunjenja.
(Članak 950 Zakona o obveznim odnosima)

Obveza obavješćivanja o nastupanju osiguranog slučaja Članak 20.

- (1) Osiguranik je dužan obavijestiti osiguratelja o nastupanju

osiguranog slučaja najdalje u roku od tri dana otkad je za to saznao.
(2) Ako ne ispuní ovu svoju obvezu u određeno vrijeme, dužan je nadoknaditi osiguratelju štetu koju bi ovaj zbog toga pretrpio.
(Članak 941. Zakona o obveznim odnosima)

- Nakon što je obavijestio osiguratelja o nastupanju osiguranog slučaja u smislu st. 1 ovog članka osiguranik je dužan postupiti na slijedeći način:
 - U svim slučajevima predviđenim propisima, a osobito kad je šteta prouzročena od požara, eksplozije, krađe, provalne krađe, razbojstva i prometne nezgode obvezno prijaviti nadležnom organu unutarnjih poslova.
 - Odmah po nastanku osiguranog slučaja, ako je to moguće odnosno kad to prilike dozvoljavaju podnijeti osiguratelju popis uništenih odnosno oštećenih stvari uz približnu naznaku njihove vrijednosti.
 - Do dolaska predstavnika osiguratelja na samo mjesto ne promijeniti stanje oštećenih odnosno uništenih stvari, osim ako je promjena potrebna u javnom interesu ili radi smanjenja odnosno sprečavanja štete odnosno radi nastavljanja normalne proizvodnje.
 - Ugovaratelj osiguranja je dužan, neovisno od roka u kojem je podnio prijavu štete, predstavniku osiguranja pružiti sve podatke i druge dokaze koji su potrebni za utvrđivanje uzroka, opsega i visine štete. Osiguratelj može isto tako zahtijevati da osiguranik pribavi i druge dokaze, ako je to nužno potrebno i opravdano.

Ništetnost odredbi o gubitku prava Članak 21.

Ništetne su odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu, ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispuní neku od propisanih ili ugovorenih obveza.
(Članak 942 Zakona o obveznim odnosima)

Način obavješćivanja Članak 22.

- (1) Sva izvješća i prijave koje je ugovaratelj osiguranja dužan dati u smislu odredaba ovih i drugih uvjeta osiguranja obvezno se imaju pismeno potvrditi ako su dana usmeno, telefonom, brzojavom ili na koji drugi način
Kao dan primitka izvješća odnosno prijave smatra se dan kad je primljeno izvješće odnosno prijava. Ako se izvješće odnosno prijava šalje preporučeno, kao dan primitka smatra se dan predaje pošti..
- (2) Sporazumi koji se odnose na sadržaj ugovora vrijede samo ako su sklopljeni pismeno.

Promjena adrese – naziva (tvrtke) Članak 23.

- (1) Ugovaratelj osiguranja dužan je o promjeni imena ili adrese, odnosno promjeni naziva – tvrtke i sjedišta (poslovnih prostorija) izvjestiti osiguratelja u roku od 15 dana od dana nastale promjene.
- (2) Ako ugovaratelj osiguranja ne izvjesti osiguratelja o promjenama iz prethodnog stavka, za vrijednost izvješća dovoljno je da da je osiguratelj uputio osiguraniku preporučeno pismo prema posljednjim podacima o adresi stana, poslovnih prostorija odnosno nazivu –tvrtki kojima raspolaže. Izvješće vrijedi od dana od kojega bi u normalnim okolnostima vrijedilo da nije bilo promjena iz prethodnog stavka.

Ugovoreni samopridržaj (franšiza) Članak 24.

Ako je ugovoreno da osiguranik snosi sam dio štete (ugovoreni samopridržaj-franšiza) naknada će se ako nastupi osigurani slučaj, utvrditi tako da na osiguranika otpada dio štete u visini ugovorenog samopridržaja.

Utvrđivanje, procjena i vještačenje štete Članak 25.

- (1) Kada primi prijavu o nastalom osiguranom slučaju osiguratelj je dužan odmah, a najkasnije u roku od tri dana pristupiti izvidu, utvrđivanju i procjeni štete, a ako to ne učini, osiguranik može početi otklanjati štetu uz uvjet da se prethodno komisijski utvrdi uzrok nastanka osiguranog slučaja i opseg oštećenja.
Osiguranik može i prije isteka roka od tri dana početi otklanjati štetu, ako je to potrebno radi nastavljanja normalne proizvodnje.
Štetu utvrđuju i procjenjuju zajedno osiguranik i osiguratelj, odnosno njihovi ovlašteni predstavnici.

(2) U slučaju da se osiguranik i osiguratelj ne slože pri utvrđivanju i procjeni štete, svaka od ugovornih strana može zatražiti da štetu utvrde stručnjaci (vještaci).

(3) Svaka od ugovornih strana pisano imenuje svog vještaka. Za vještaka se mogu imenovati osobe koje nisu u radnom odnosu s osigurateljem odnosno osiguranikom.

Prije početka vještačenja oba imenovana vještaka biraju trećeg vještaka kao predsjednika.

(4) Predmet vještačenja mogu biti samo sporne činjenice. Koje će sporne činjenice biti predmet vještačenja i postupak vještačenja određuje u svakom pojedinom slučaju osiguranik i osiguratelj pisanim sporazumom o vještačenju, ili se propisuju odredbama uvjeta osiguranja za pojedine vrste osiguranja.

(5) Svaka ugovorna strana snosi troškove za svoga vještaka. Troškove za predsjednika snose obje strane napola.

Prepuštanje oštećenih stvari

Članak 26.

(1) Ako nije drugačije ugovoreno, osiguranik nema pravo da nakon nastanka osiguranog slučaja prepusti osiguratelju oštećenu stvar i da od njega zahtijeva isplatu punog iznosa osiguranja. (Članak 951 Zakona o obveznim odnosima)

(2) Vrijednost spašenih, uništenih, odnosno oštećenih stvari i/ili njihovih dijelova obračunava se po tržišnoj vrijednosti u mjestu štete prema stanju na dan nastanka osiguranog slučaja.

Propast stvari zbog događaja koji nije predviđen u polici

Članak 27.

(1) Ako osigurana stvar ili stvar u vezi s čijom je uporabom sklopljeno osiguranje od odgovornosti propadne za vrijeme trajanja osiguranja zbog nekog događaja koji nije predviđen u ugovoru o osiguranju, ugovor prestaje danom njezine propasti, a osiguratelj je dužan vratiti ugovaratelju osiguranja dio plaćene premije razmjerno preostalom vremenu trajanja osiguranja.

(2) Kad jedna od više stvari obuhvaćenih jednim ugovorom propadne zbog nekog događaja koji nije predviđen u ugovoru, osiguranje ostaje na snazi i dalje glede ostalih stvari uz potrebne izmjene zbog smanjenja predmeta osiguranja.

(Članak 952. Zakona o obveznim odnosima)

Isplata osigurnine

Članak 28.

(1) Kada se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurinu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana, računajući otkad je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio.

(2) Ali ako je za utvrđivanje postojanja osigurateljve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurinu određenu ugovorom u roku od trideset dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku obavijestiti da njegov zahtjev nije osnovan.

(3) Ako iznos osigurateljve obveze ne bude utvrđen u rokovima određenim u stavku 1. i 2. ovog članka, osiguratelj je dužan bez odgađanja isplatiti iznos nespornog dijela svoje obveze na ime predujma.

(4) Ne ispunili osiguratelj svoju obvezu u rokovima iz ovoga članka, duguje osiguraniku odnosno korisniku osiguranja zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju, kao i naknadu štete koja mu je uslijed toga nastala.

(Članak 943. Zakona o obveznim odnosima)

Isključenje odgovornosti osiguratelja za slučaj namjere i prijevare

Članak 29.

Ako je ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik izazvao osigurani slučaj namjerno ili prijevaram, osiguratelj nije obavezan ni na kakva davanja, a suprotna ugovorna odredba nema pravnog učinka.

(Članak 944. Zakona o obveznim odnosima)

Vraćanje premije

Članak 30.

(1) Ako osigurana stvar bude uništena prije početka obveze osiguratelja, ugovaratelju osiguranja vraća se iznos naplaćene premije.

Ako osigurana stvar bude uništena nakon početka obveze osiguratelja od opasnosti koja nije obuhvaćena osiguranjem,

ugovaratelju osiguranja vraća se iznos premije za neiskorišteno vrijeme trajanja osiguranja.

(2) Ako osigurana stvar bude uništena nakon početka obveze osiguratelja, od osigurane opasnosti obuhvaćene osiguranjem, osiguratelju pripada cijeli iznos premije za tekuću godinu osiguranja odnosno za ugovoreno razdoblje osiguranja.

(3) Prestankom ugovora o osiguranju u svim drugim slučajevima prije isteka vremena za koji je premija plaćena, premija pripada osiguratelju samo do završetka dana do kojeg je on bio u obvezi, ako drukčije nije ugovoreno.

III. TRAJANJE OSIGURANJA

Početak i prestanak učinka osiguranja

Članak 31.

(1) Ako drukčije nije ugovoreno, ugovor o osiguranju proizvodi svoje učinke istekom dana koji je ugovorom označen kao dan početka trajanja osiguranja, pa sve do završetka posljednjeg dana roka za koji je osiguranje dogovoreno.

(2) Ako rok trajanja osiguranja nije određen ugovorom, svaka strana može raskinuti ugovor s danom dospelosti premije, obavješćujući o raskidu pismenim putem drugu stranu najkasnije tri mjeseca prije dospelosti premije.

(3) Ako je osiguranje sklopljeno na rok dulji od pet godina, svaka strana može nakon proteka tog roka, uz otkazni rok od šest mjeseci, pisano izjaviti drugoj strani da otkazuje ugovor.

(4) Ugovorom se ne može isključiti pravo svake strane da raskine, odnosno otkáže ugovor kako je u stavku 2. i 3. ovog članka predviđeno.

(Članak 946 Zakona o obveznim odnosima)

Utjecaj stečaja na osiguranje

Članak 32.

(1) U slučaju stečaja ugovaratelja osiguranja osiguranje se nastavlja, ali svaka strana ima pravo raskinuti ugovor o osiguranju u roku od tri mjeseca od otvaranja stečaja, u kojem slučaju stečajnoj masi ugovaratelja pripada dio plaćene premije koji odgovara preostalom vremenu osiguranja.

(2) U slučaju stečaja osiguratelja ugovor o osiguranju prestaje nakon isteka trideset dana od otvaranja stečaja

(3) Stečaj osiguranika ne utječe na valjanost ugovora o osiguranju

(Članak 947 st. 1, 2, 3, Zakona o obveznim odnosima)

IV. ŠTETA I OSIGURANE OPASNOSTI

Štete pokrivenne osiguranjem

Članak 33.

(1) Osiguratelj je dužan naknaditi štete nastale slučajno ili krivnjom ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika osiguranja, osim, ako je za određenu štetu ta njegova obveza izrijekom isključena ugovorom o osiguranju.

(2) Osiguratelj ne odgovara za štetu koju su te osobe uzrokovale namjerno te je ništena odredba u ugovoru koja bi predviđala njegovu odgovornost i u tom slučaju.

(3) Ali ako se ostvario osigurani slučaj, osiguratelj je dužan nadoknaditi svaku štetu prouzročenu od neke osobe za čije postupke osiguranik odgovara po bilo kojoj osnovi, bez obzira na to je li šteta prouzročena namjerno ili nepažnjom.

(Članak 953 Zakona o obveznim odnosima)

Štete koje nisu pokrivenne osiguranjem

Članak 34

Štete prouzročene nedostacima osigurane stvari

Osiguratelj ne odgovara za štetu na osiguranoj stvari koja potječe od njezinih nedostataka, osim ako je drukčije ugovoreno.

(Članak 954 Zakona o obveznim odnosima)

Članak 35.

Štete prouzročene ratnim operacijama

(1) Osiguratelj nije dužan naknaditi štete prouzročene ratnim operacijama ili pobunama, osim ako je drukčije ugovoreno.

(2) Osiguratelj je dužan dokazati da je šteta prouzročena nekim od tih događaja

(Članak 955 Zakona o obveznim odnosima)

(3) U smislu stavka (1) ovog članka uvjeta osiguratelj nije obavezan isplatiti naknadu, ako je ona prouzročena:

“ ratom, neprijateljstvima ili ratu sličnim radnjama, građanskim ratom,

revolucijom, ustankom, nemirima koji nastanu iz takvih događaja, minama, torpedima, bombama i drugim ratnim oružjima, zarobljavanjima, zaplijenama, uzapćenjima, ograničenjima ili zadržavanjima i posljedicama tih događaja ili pokušajima da se izvrše sabotažom ili terorizmom počinjenim iz političkih pobuda, građanskim nemirima, nasiljima i drugim sličnim događajima, konfiskacijom, rekvizicijom ili ostalim sličnim mjerama koje provodi ili namjerava provesti neka vlast ili druga slična organizacija koja se bori za vlast ili koja ima vlast”.

V NADOSIGURANJE I UGOVOR S VIŠE OSIGURATELJA

Nadosiguranje

Članak 36.

(1) Ako se pri sklapanju ugovora jedna strana posluži prijevaram i tako ugovori iznos osiguranja veći od stvarne vrijednosti osigurane stvari, druga strana može zahtijevati poništaj ugovora.

(2) U slučaju poništaja ugovora osiguratelj ima pravo zadržati i naplatiti premije za razdoblje do dana podnošenja zahtjeva za poništaj ugovora, ali je u obvezi plaćanja osigurarine do stvarne vrijednosti osigurane stvari, ako do tog dana nastupi osigurani slučaj.

(3) Ako je ugovoreni iznos osiguranja veći od vrijednosti osigurane stvari, a pri tome nijedna strana nije postupila nesavjesno, ugovor ostaje na snazi, iznos osiguranja se snizuje do iznosa stvarne vrijednosti osigurane stvari, a premije se razmjerno smanjuju.

(*Članak 956 Zakona o obveznim odnosima*)

Naknadno smanjenje vrijednosti

Članak 37.

Ako se osigurana vrijednost smanji za trajanja osiguranja, svaka ugovorna strana ima pravo na odgovarajuće sniženje osiguranog iznosa i premije, počev od dana kad je svoj zahtjev za sniženje priopćila drugoj strani.

(*Članak 957 Zakona o obveznim odnosima*)

Višestruko i dvostruko osiguranje

Članak 38.

(1) Ako je neka stvar osigurana kod dva ili više osiguratelja od istog rizika, za isti interes, za isto vrijeme i za istog osiguranika, tako da zbroj osiguranih svota ne prelazi vrijednost te stvari (višestruko osiguranje), svaki osiguratelj u potpunosti odgovara za ispunjenje obveza nastalih iz ugovora koji je on sklopio.

(2) Ako, pak, zbroj osiguranih iznosa prelazi vrijednost osigurane stvari (dvostruko osiguranje), a pri tome ugovaratelj osiguranja nije postupio nesavjesno, sva ta osiguranja pravovaljana su, i svaki osiguratelj ima pravo na ugovorenu premiju za razdoblje osiguranja u tijeku, a osiguranik ima pravo zahtijevati od svakog pojedinog osiguratelja naknadu prema ugovoru sklopljenom s njim, ali ukupno ne više od iznosa štete.

(3) Kad se dogodi osigurani slučaj, ugovaratelj osiguranja dužan je obavijestiti o tome svakog osiguratelja istog rizika i priopćiti mu imena i adrese ostalih osiguratelja te iznosa osiguranja pojedinih ugovora sklopljenih s njima.

(4) Nakon isplate naknade osiguraniku svaki osiguratelj snosi dio naknade u razmjeru u kojem stoji iznos osiguranja na koji se on obvezao prema ukupnom zbroju iznosa osiguranja te osiguratelj koji je platio više ima pravo zahtijevati od ostalih osiguratelja naknadu više plaćenog.

(5) Ako je neki ugovor sklopljen bez naznake iznosa osiguranja ili uz neograničeno pokriće, smatra se ugovorom sklopljenim uz najviši iznos osiguranja.

(6) Za dio osiguratelja koji ne mogu platiti odgovaraju ostali osiguratelji razmjerno svojim dijelovima.

(7) Ako je ugovaratelj osiguranja sklopio ugovor o osiguranju kojim je nastalo dvostruko osiguranje ne znajući za ranije sklopljeno osiguranje, on može, bez obzira je li prijašnje osiguranje sklopio on ili netko drugi, u roku od mjesec dana otkad je saznao za to osiguranje, zahtijevati odgovarajuće sniženje iznosa osiguranja i premije kasnijeg osiguranja, ali osiguratelj zadržava primljene premije i ima pravo na premiju za tekuće razdoblje.

(8) Ako je do dvostrukog osiguranja došlo zbog smanjenja vrijednosti osigurane stvari za trajanja osiguranja, ugovaratelj ima pravo na odgovarajuća sniženja iznosa osiguranja i premija, počev od dana kad je svoj zahtjev za sniženja priopćio osiguratelju.

(9) Ako je pri nastanku dvostrukog osiguranja ugovaratelj osiguranja postupio nesavjesno, svaki osiguratelj može zahtijevati poništaj ugovora.

(*Članak 958 Zakona o obveznim odnosima*)

VI PODOSIGURANJE

Članak 39.

(1) Kad se utvrdi da je vrijednost osigurane stvari u trenutku ostvarenja osiguranog slučaja veća od iznosa osiguranja, osigurarina se smanjuje razmjerno vrijednosti osigurane stvari u trenutku osiguranog slučaja.

(2) Osiguratelj je dužan isplatiti potpunu osigurarinu sve do iznosa osiguranja ako je ugovoreno da odnos između vrijednosti stvari i visine iznosa osiguranja nema značenja za određivanje iznosa osigurarine.

(*Članak 960 Zakona o obveznim odnosima*)

VII PRIJENOS UGOVORA I ISPLATA NAKNADE DRUGOME

Prijenos ugovora na stjecatelja osigurane stvari

Članak 40.

(1) U slučaju otuđenja osigurane stvari, a i stvari u vezi s čijom je uporabom sklopljeno osiguranje od odgovornosti, prava i obveze ugovaratelja osiguranja prelaze po samom zakonu na pribavitelja, osim ako drukčije nije ugovoreno.

(2) Ali ako je otuđen samo jedan dio osiguranih stvari koji glede osiguranja ne čine zasebnu cjelinu, ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu glede otuđenih stvari.

(3) Kad se zbog otuđenja stvari poveća ili smanji vjerojatnost nastupanja osiguranog slučaja, primjenjuju se opće odredbe o povećanju ili smanjenju rizika.

(4) Ugovaratelj osiguranja koji ne obavijesti osiguratelja da je osigurana stvar otuđena, a u slučaju otuđenja na temelju pravnog posla i o osobi koja je stvar pribavila ostaje u obvezi plaćanja premija koje dospijevaju i poslije dana otuđenja.

(5) Osiguratelj i pribavitelj osigurane stvari mogu odustati od osiguranja uz otkazni rok od petnaest dana, s tim što su otkaz dužni podnijeti najdulje u roku od trideset dana od saznanja za otuđenje.

(6) Ugovor o osiguranju ne može se raskinuti ako je policia osiguranja izdana na donositelja ili po naredbi.

(*Članak 961 Zakona o obveznim odnosima*)

Naknada nositeljima založnog i drugih prava

Članak 41.

(1) Nakon nastupanja osiguranog slučaja založna prava i ostala prava koja su ranije postojala na osiguranju stvari prelaze na dugovanu naknadu, kako u slučaju osiguranja vlastite stvari, tako i u slučaju osiguranja tuđih stvari zbog obveza njihova čuvanja i vraćanja, te osiguratelj ne može isplatiti naknadu osiguraniku bez suglasnosti nositelja tih prava.

(2) Te osobe mogu zahtijevati neposredno od osiguratelja da im u granicama iznosa osiguranja i prema zakonskom redu isplati njihove tražbine.

(3) Međutim, ako u trenutku isplate osiguratelj nije znao niti je mogao znati za ta prava, izvršena isplata naknade osiguraniku ostaje pravovaljana.

(*Članak 962. Zakona o obveznim odnosima*)

VIII PRIJELAZ OSIGURANIKOVIH PRAVA PREMA ODGOVORNOJ OSOBINA OSIGURATELJA (SUBROGACIJA)

Članak 42.

(1) Isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema odgovornoj osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

(2) Ako je krivnjom osiguranika onemogućen ovaj prijelaz prava na osiguratelja, u potpunosti ili djelomično, osiguratelj se oslobađa u odgovarajućoj mjeri svoje obveze prema osiguraniku.

(3) Prijelaz prava s osiguranika na osiguratelja ne može biti na štetu osiguranika, pa ako je naknada koju je osiguranik dobio od osiguratelja iz bilo kog uzroka niža od štete koju je pretrpio, osiguranik ima pravo da mu se iz sredstava odgovorne osobe isplati ostatak naknade prije isplate osigurateljeve tražbine po osnovi prava koja su prešla na njega.

(4) Iznimno od pravila o prijelazu osiguranikovih prava na osiguratelja, ta prava ne prelaze na osiguratelja ako je štetu prouzročila osoba u srodstvu u pravoj liniji s osiguranikom ili osoba za čije postupke osiguranik odgovara, ili koja živi s njim u istom kućanstvu, ili osoba koja je radnik osiguranika, osim ako su te osobe štetu uzrokovale namjerno

(5) Ali ako je neka osoba od spomenutih u stavku 4. ovog članka bila osigurana, osiguratelj može zahtijevati od njezina osiguratelja naknadu iznosa koji je isplatio osiguraniku.
(Članak 963 Zakona o obveznim odnosima)

IX ZASTARJELOST POTRAŽIVANJA

Članak 43.

(1) Tražbine ugovaratelja osiguranja, odnosno treće osobe iz ugovora o osiguranju imovine za tri godine, računajući od prvog dana poslije proteka kalendarske godine u kojoj je tražbina nastala.

(2) Ako zainteresirana osoba dokaže da do dana određenog u stavku 1. ovog članka nije znala da se osigurani slučaj dogodio, zastara počinje teći od dana kad je za to saznala, s tim da u svakom slučaju tražbina za pet godina od dana određenog u stavku 1. ovog članka

(3) Tražbine osiguratelja iz ugovora o osiguranju zastarijevaju za tri godine.

(4) Kad u slučaju osiguranja od odgovornosti trećega , oštećena osoba zahtijeva naknadu od osiguranika ili je dobije od njega, zastara osiguranikova zahtjeva prema osiguratelju počinje od dana kad je oštećena osoba tražila sudskim putem naknadu od osiguranika, odnosno kad joj je osiguranik naknadio štetu.

(5) Neposredni zahtjev treće oštećene osobe prema osiguratelju zastarijeva za isto vrijeme za koje zastarijeva njegov zahtjev prema osiguraniku odgovornom za štetu.

(6) Zastara tražbine koja pripada osiguratelju prema trećoj osobi odgovornoj za nastupanje osiguranog slučaja počinje teći kad i zastara tražbine osiguranika prema toj osobi i navršava se u istom roku.

(Članak 234 Zakona o obveznim odnosima)

Rješavanje pritužbi i sporova

Članak 44

(1) Sve osobe koje imaju pravni interes iz ugovora o osiguranju sklopljenom prema ovim Uvjetima osiguranja sve svoje eventualne sporove s Osigurateljem, koji proizlaze ili su u svezi s predmetnim ugovorom o osiguranju, prvenstveno će nastojati riješiti mirnim putem.

(2) Ugovaratelj osiguranja te osiguranik mogu o svim spornim pitanjima, pritužbama i nesporazumima proizašlim iz odnosa osiguranja izvijestiti Osiguratelja. Informacije o načinu podnošenja pritužbi dostupne su u Klauzuli o obaviještenosti ugovaratelja osiguranja kao i na web stranici Osiguratelja www.wiener.hr u rubrici „Podrška“.

(3) U slučaju spora iz ugovora o osiguranju u svim slučajevima nadležan je sud u Zagrebu.

X ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 45.

(1) Informacije o mjerodavnom pravu dostupne su u Klauzuli o obaviještenosti ugovaratelja osiguranja, a ugovoreno mjerodavno pravo navedeno je u Ponudi/Polici osiguranja.

(2) Na sva ostala pitanja te prava i obveze iz ovog ugovora koja nisu regulirana ovom Ponudom/Policom i ovim Uvjetima osiguranja primjenjuju se relevantne odredbe važećeg Zakona o obveznim odnosima i propisa kojima se reguliraju prava i zaštita potrošača i ostalih relevantnih propisa Republike Hrvatske.